

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

9 november 2004

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden tot de nieuwe gevangenis van Hasselt

Vraag om uitleg van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Vlaamse zorgverzekering in Brussel

Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

Dinsdag 9 november 2004

Voorzitter: de heer Luc Martens

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.03 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Vera Jans tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden tot de nieuwe gevangenis van Hasselt

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Jans tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de uitbreiding van het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden tot de nieuwe gevangenis van Hasselt.

Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, op donderdag 16 december 2004 zal de nieuwe Hasseltse gevangenis officieel worden geopend. Het gaat enkel om een officiële opening, want de eerste gevangenen worden pas in het voorjaar verwacht. De definitieve datum is nog niet bekend.

Het cellencomplex zal uit drie vleugels met een centrale kern bestaan en plaats bieden aan 420 gedetineerden met een afzonderlijke vrouwenvleugel voor 30 personen. Er is dus in totaal plaats voor 450 gedetineerden. Daarnaast komt er een inkomgebouw, een onthaal voor de gedetineerden, een controlecentrum, een bezoekerscomplex, lokalen voor de administratie en directie, een medische en educatieve afdeling, onderhoudswerkplaatsen, een grote werkplaats, magazijnen, een keuken, een wasserij, een sporthal, een fitnessruimte en buitenpleinen op de vijf wandelingen. Dit complex zal

niet enkel de gedetineerden huisvesten die nu in Hasselt en Tongeren zitten, maar ook Limburgse gedetineerden uit andere gevangenis in België die hun overplaatsing aanvragen.

Het concept van de gevangenis past in de visie van de Vlaamse Regering dat gevangenen volwaardige leden blijven van de samenleving en dat ze zoals iedereen een beroep kunnen en mogen doen op hulp- en dienstverlening om een eigen plaats in de maatschappij te verwerven. Het verbaast me dan ook dat Hasselt nog steeds niet is opgenomen als nieuwe modelregio in het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Dit plan werd op 8 december 2000 goedgekeurd zodat de verschillende voorzieningen van de Vlaamse Gemeenschap samen zouden werken om een degelijk aanbod te hebben inzake hulpverlening, vorming, beroepsopleiding, onderwijs, sport en ontspanning. Er werd beslist om dit strategisch plan op te starten in de pilootregio Kempen-Antwerpen.

Op 19 februari 2002 werden de krachtlijnen van het actieplan voor de uitbouw van de Vlaamse hulp- en dienstverlening aan gedetineerden goedgekeurd. De Vlaamse Regering verbond er zich toe om experimenteel in de vijf gevangenis van de pilootregio Antwerpen-Kempen en in Brugge een aantal functies in te vullen. Er is een beleidsfunctie waarbij wordt ingestaan voor de algemene coördinatie van de hulp- en dienstverlening in samenwerking met de gevangenisdirectie. Er is de toeleidings- en coördinatiefunctie waarbij hulp- en dienstverlening aan gedetineerden beschikbaar wordt gesteld en waarbij gedetineerden toegeleid worden naar die hulp- en dienstverlening en de praktische coördinatie ervan. Verder is er de trajectbegeleidingsfunctie waarbij wordt ingestaan voor het integraal casemanagement van de detentie- en reclasseringsplannen van de gedetineerden in overleg met de

Jans

psychosociale dienst van de gevangenis. Tot slot is er ook de hulp- en dienstverleningsfunctie.

Het spreekt voor zich dat er voldoende personeel moet zijn om alles in goede banen te leiden. Het vorige Vlaams Parlement was het met dit standpunt meer dan eens en keurde op 21 april 2004 unaniem een voorstel van resolutie goed betreffende de begeleiding van gedetineerden en ex-gedetineerden en hun omgeving. De Vlaamse Regering werd gevraagd een concreet stappenplan op te stellen om het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden tegen uiterlijk 2009 uit te breiden naar alle gevangenis in Vlaanderen en Brussel, opdat alle gedetineerden rechtsgelijke kansen op maatschappelijke ondersteuning zouden krijgen. Daarnaast werd gevraagd om zo snel mogelijk alle voorbereidingen te treffen om de nieuwe gevangenis in Hasselt prioritair aan te wijzen als modelregio.

Mevrouw de minister, wat is de stand van zaken inzake de uitvoering van de resolutie van 21 april 2004? Plant u om op korte termijn – en dus voor de effectieve opening – de nieuwe gevangenis in Hasselt op te nemen in het strategisch plan?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, na de staatshervormingen van 1980 en 1988 werd bijstand aan personen een Vlaamse bevoegdheid, en daarbij hoort ook hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Dit is een vrij moeilijke materie, en niemand wordt populair met steun te geven aan gevangenen. Het heeft dan ook heel lang geduurd vooraleer Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid heeft opgenomen. Er zijn drie veroordelingen nodig geweest door de Hoge Raad voor Justitie in Europa.

De vorige Vlaamse Regering heeft een spreidingsplan voor 10 jaar opgesteld, omdat het niet gemakkelijk is om grote bedragen voor gedetineerden los te krijgen. Mevrouw de minister, ik zou het een gemiste kans vinden als u in de nieuwe gevangenis van Hasselt niet met een schone lei begint. Het is gemakkelijker met hulp- en dienstverlening te starten in een nieuwe gevangenis waar er nog geen tradities of vastgeroeste patronen zijn.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijn administratie legt momenteel de laatste hand aan het opvolgings- en evaluatierapport over de implementatie van het strategisch plan. Dit rapport zal een antwoord geven op deze vraag. Zodra dit rapport ter beschikking is, zal ik het aan de commissie bezorgen.

Sedert midden 2003 wordt overleg gepleegd tussen mijn administratie en de directie van de nieuwe gevangenis over het uitwerken van een hulp- en dienstverleningsaanbod dat kadert in het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden. Tot 15 november zijn enkele personen, met name 1,8 fulltime equivalenten, bezig met het peilen naar de behoefte aan hulp- en dienstverlening en naar de bereidheid bij de lokale voorzieningen om hieraan mee te werken. Deze personen zijn vrijgesteld door de provincie Limburg en door het CAW Sonar vzw met middelen van de Vlaamse Gemeenschap. Deze peiling gebeurt door een stuurgroep die bestaat uit vertegenwoordigers van het CAW en van de provinciale, federale en Vlaamse overheid.

Vanuit deze stuurgroep worden tal van werkgroepen op vlak van welzijn, onderwijs, cultuur, sport, opleiding en tewerkstelling, lectuurvoorziening, socio-culturele vorming, rechtshulp en hulpverlening aangestuurd en opgevolgd. Voor elk van deze werkgroepen zijn alle relevante hulp- en dienstverleningsorganisaties aangesproken om vanuit hun eigen specifieke opdracht en kennis mee te werken aan het ontsluiten en het voorbereiden van het eigen aanbod ten aanzien van ex-gedetineerden, gedetineerden en hun omgeving.

Binnen de werkgroep 'rechtshulp en hulpverlening' werd onder meer aandacht besteed aan de individuele begeleiding van gedetineerden, aan schuldhulpverlening, aan hulpverlening aan naastbestaanden, aan de zorg voor kinderen van gedetineerden, aan drughulpverlening, aan geestelijke gezondheidszorg, aan thuisloze gedetineerden en aan seksuele delinquenten.

Naast deze afgebakende werkgroepen hebben de twee CAW's die betrokken waren in de gevangenis van Tongeren en Hasselt, een stappenplan uitgewerkt om hun ambulante en residentiële aanbod

Vervotte

actiever te richten naar ex-gedetineerden, gedetineerden en hun omgeving. Hierbij gaat specifieke aandacht naar de uitbouw van één kwaliteitsvolle werking van het justitieel welzijnswerk.

Er is een vrij breed draagvlak gecreëerd bij alle relevante openbare en privé-actoren, zoals provinciebestuur, stadsbestuur, bibliotheekwezen, algemeen welzijnswerk, geestelijke gezondheidszorg, sociaal-cultureel volwassenenwerk, basiseducatie, VDAB, subregionaal tewerkstellingscomité en sportverenigingen om mee te werken aan de hulp- en dienstverlening. Dit gebeurt weliswaar binnen de perken van de middelen waarover ze beschikken.

Een uitbreiding van het strategisch plan naar de nieuwe gevangenis van Hasselt veronderstelt een beslissing van de Vlaamse Regering en financiële bijdragen vanuit de bevoegdheidsdomeinen welzijn en gezondheid, werk en onderwijs, cultuur en sport. Omwille van de budgettaire toestand zijn er in de begroting voor 2005 geen extra middelen opgenomen voor de uitbreiding van het strategisch plan naar de nieuwe gevangenis van Hasselt.

Niettegenstaande de budgettaire situatie en in afwachting van een volwaardige implementatie van het strategisch plan, heb ik beslist om binnen het welzijnsdomein het positieve elan van de voorbereidingsperiode uit te breiden. Momenteel werken er binnen de twee CAW's 4,5 welzijnswerkers gesubsidieerd in het kader van het justitieel welzijnswerk. Ze vormen nu reeds één team vanuit eenzelfde locatie, dat werkt in functie van de opdrachten in de nieuwe gevangenis. Daarbovenop heb ik de nodige middelen vrijgemaakt om dit team te versterken met twee medewerkers en wordt de capaciteit gebracht op 6,5 personen. Zo kan deels tegemoet worden gekomen aan de individuele begeleidingsvragen en aan de uitbouw van een collectief aanbod ten behoeve van de gedetineerden en hun directe sociale omgeving, en dit in afwachting van verdere stappen in het dossier.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Ik wacht het opvolgings- en evaluatierapport af. Ik neem kennis van het feit dat het strategisch plan alsnog niet wordt uitgebreid. Het is een goede start om het bestaande draagvlak te versterken en uit te breiden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Elke Roex tot mevrouw Inge Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Vlaamse zorgverzekering in Brussel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Roex tot mevrouw Vervotte, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, over de Vlaamse zorgverzekering in Brussel.

Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, dames en heren, we lazen in bijna alle kranten: 'Minister Vervotte wil de 206.000 mensen die hun bijdrage voor de zorgverzekering niet of te laat betaalden, alsnog de kans geven om zich aan te sluiten zonder dat ze een lange wachttijd moeten doorlopen'. U kondigt daarbij een driedubbele maatregel aan: een regularisatieperiode, een intensieve campagne bij het kansarme doelpubliek en het optrekken van de maandelijkse uitkering van 90 euro voor thuiszorg tot 125 euro.

U zult ten eerste een regularisatieperiode instellen voor mensen die hun bijdrage niet of laattijdig betaalden. Inwoners van het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad zijn er echter niet toe verplicht zich aan te sluiten bij de Vlaamse zorgverzekering. Als ze ervoor kiezen om zich niet aan te sluiten en ze willen later toch aanspraak maken op de Vlaamse zorgverzekering, dan geldt er een dubbele sanctie in Brussel en slechts één sanctie in Vlaanderen. Enerzijds is er in Brussel een wachttijd gekoppeld aan de aansluitingsperiode – die varieert van momenteel 3 jaar, tot 5 jaar in 2005 en daarna 10 jaar –, anderzijds geldt dezelfde sanctie als voor Vlamingen en wordt het recht met 4 maanden opgeschort voor elk jaar dat men niet aangesloten was, te rekenen vanaf het tijdstip dat het voor de persoon mogelijk was om zich aan te sluiten.

U stelt ten tweede dat kansarme mensen sterk vertegenwoordigd zijn in de groep van niet- of laattijdige betalende. U wilt een overleg opzetten met de armoedeverenigingen om specifiek deze mensen toegang te verschaffen bij de regularisatie. Aangezien het in Brussel gaat om een vrijwillige aansluiting

Roex

ting, ga ik ervan uit dat deze groepen in Brussel nog in grotere mate ondervertegenwoordigd zijn dan in Vlaanderen.

Ten derde wilt u het bedrag van de maandelijkse uitkering van 90 euro voor thuiszorg optrekken tot 125 euro, het bedrag dat in het kader van de zorgverzekering wordt uitgekeerd aan de zorgbehoevende ouderen in een rusthuis. U weet dat er nog steeds een discriminatie bestaat op het vlak van de terugbetaling van mantelzorg tussen Vlamingen binnen en buiten de hoofdstad.

Uw drie verklaringen, samen met de vaststellingen in Brussel, leiden tot mijn vragen. Krijgen de Brusselaars ook de kans om zich nog zonder sanctie aan te sluiten bij de zorgverzekering? Geldt deze regularisatie enkel voor de Vlaamse sanctie, of wordt in Brussel de dubbele sanctie opgeheven tijdens de regularisatieperiode? Zijn de Brusselse armoedeverenigingen betrokken bij het overleg met betrekking tot de regularisatieperiode en hebt u daarvoor contact opgenomen met staatssecretaris Grouwels uit het VGC-college? Wordt het optrekken van de maandelijkse uitkering voor thuis- en mantelzorg ook toepasbaar gemaakt in Brussel? Wordt de bestaande discriminatie weggewerkt?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik verwachtte dat we dit thema zouden bespreken naar aanleiding van de beleidsnota van de minister, maar het is een goed idee van mevrouw Roex om nu alvast vooruit te lopen op dat belangrijke debat over de zorgverzekering, en meer bepaald over de problematiek ter zake van de Brusselaars. De aansluiting van inwoners van Vlaanderen gebeurt ambtshalve, al kan het wel gebeuren dat een Vlaming niet betaalt, terwijl in Brussel de aansluiting vrijwillig gebeurt, en de enige manier om zich aan te sluiten een betaling is.

Mevrouw Roex heeft twee punten nog niet aangekaart. Een eerste punt betreft de belangrijke groep van Brusselaars die zich in de eerste fase wel degelijk hebben aangesloten, en dus betaald hebben, maar dat na verloop van tijd niet meer deden. Ik kom straks terug op de redenen die ze daarvoor kunnen hebben. Het is een categorie die we in onze bespreking als interessant moeten beschouwen.

Een andere situatie waarop ik de aandacht wil vestigen is die van de verhuizers. Wie van het Waalse Gewest verhuist naar het Vlaamse Gewest, hoeft geen wachttijd te doorlopen. Terecht wordt ervan uitgegaan dat hij zich voorheen niet kon aansluiten, en vanaf de verhuis tot aansluiting verplicht is. Hij is dan ook onmiddellijk volop gerechtigd te genieten van de verzekering. Dat geldt echter niet voor wie van Brussel naar het Vlaamse Gewest verhuist, en om welke reden dan ook nog niet besloten had zich aan te sluiten. Die persoon kan beter het advies worden gegeven zich, voor zijn verhuis naar Vlaanderen, voor een weekendje in Waver te domiciliëren, want dan is er ook voor hem geen wachttijd. Dit is een anomalie die onze aandacht verdient.

De eerstgenoemde categorie van mensen die zich hebben aangesloten maar daarna niet verder hebben betaald, is de moeite waard. Aansluiten is een zaak, ervan kunnen genieten een andere. Mevrouw Roex heeft er terecht de nadruk op gelegd dat als u een maatregel zou nemen om de problematiek van de aansluiting van Brusselaars volledig op te helderen, er nog altijd in feite en in rechte een verschil in behandeling zou blijven bestaan tussen wie in het Brusselse Gewest woont en wie in het Vlaamse Gewest woont. Het voorbeeld van de mantelzorg is gegeven.

Mevrouw de minister, u hebt in uw beleidsnota tot mijn genoegen geschreven dat u wenst na te gaan of de verplichting om gebruik te maken van professionele zorgen om te kunnen genieten van de tegemoetkoming voor thuiszorg en mantelzorg, eventueel kan wegvallen voor de Brusselaars. Om te kunnen genieten van de tegemoetkoming voor mantelzorg, moet de aanvrager tegelijkertijd ook professionele zorg vragen. Ik vind dit een bijzonder goed idee, en ik wens u ook reeds bij voorbaat te vragen of u voldoende gemotiveerd aan de bespreking zult beginnen om inderdaad de problematiek van de Brusselaars aan te pakken, niet alleen op het vlak van de aansluiting, maar ook op het vlak van de voordelen.

Als we niet opletten, komen we immers in een vreemde situatie terecht. Ik illustreer dat met een anekdote. In het Brusselse Gewest heeft een OCMW-voorzitter de eerste steen gelegd van een rusthuis. In zijn inaugurele rede zei hij met fierheid nu reeds tot zijn groot genoegen te kunnen aankondigen dat het rusthuis in geen geval de erkenning

Vanackere

door de Vlaamse Gemeenschap zou vragen. Dat schijnt te worden beschouwd als een verdienste, een soort oorlogstrofee. Er wordt echter vergeten dat de sancties daarvoor niet de OCMW-voorzitter treffen, maar de Vlaamse inwoners van de gemeente of van andere gemeenten die ervoor kiezen hun oude dag te slijten in dat rusthuis. Die mensen hebben zich desgevallend wel aangesloten, maar moeten daarna vaststellen dat ze er geen voordeel uit kunnen halen.

Zo lijkt de zorgverzekering in Brussel op een ouderschapsverzekering in een klooster. Mensen kunnen zich wel aansluiten, maar ze hebben geen enkele zekerheid dat ze daar ook baat bij zullen hebben.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, net zoals de heer Vanackere zat ik eigenlijk te wachten op de beleidsnota om dit probleem te berde te brengen, maar het kan nu uiteraard ook. Ook ik wil het specifiek over Brussel hebben.

Mevrouw de minister, we hebben hier te maken met nogal veel discriminaties. U hebt het alleen over regularisaties in Vlaanderen, en dan specifiek voor kansarmen. Ik zou echter verder willen gaan. In Brussel is er immers over het algemeen veel te weinig informatie gegeven voor de hele bevolking. Dat hangt waarschijnlijk samen met het feit dat er geen verplichting tot aansluiting is.

Het had veel beter gekund. In Brussel zijn er nog te veel Vlamingen die zelfs niet op de hoogte zijn van het bestaan van de zorgverzekering. Een uitbreiding van die regularisatiemogelijkheid tot de Brusselse Vlamingen dringt zich dan ook op.

Anderzijds blijven ook de discriminatie op het vlak van de mantelzorg en de discriminatie als gevolg van de dubbele sanctie bestaan. Mevrouw de minister, is dit geen gelegenheid om de zaak opnieuw te bekijken en even tijd te nemen voor overleg? U kunt maar beter niet overhaast te werk gaan, en eens overleg plegen met minister Grouwels, die destijds al bij de bespreking in het Vlaams Parlement een en ander naar voren bracht om, zeker

voor Brussel, de discriminaties uit de wereld te helpen. U zou zich hierbij niet moeten beperken tot bepaalde doelgroepen, zoals kansarmen, maar opnieuw een campagne op touw moeten zetten voor de Brusselse Vlamingen.

Er is indertijd heel wat water naar de zee gevloeid vooraleer de zorgverzekering tot stand kwam. Er is bijzonder veel tijd gestoken in discussies in het Vlaams Parlement, maar toch blijven er nog zware problemen bestaan voor Brussel. Ik hoop dat u daar veel aandacht voor zult hebben.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, ik stel vast dat de voorzitter en ik de enigen hier zijn die de op-richting van de zorgverzekering van bij het begin hebben meegemaakt. (*Opmerkingen van mevrouw Marijke Dillen*)

In 1999 is die zorgverzekering ons een beetje opgedrongen, ons door de strot geramd als het ware. Mijnheer de voorzitter, u hebt destijds nog als minister de opdracht gegeven aan de werkgroep onafhankelijkheidsverzekering onder het voorzitterschap van professor Deleeck een haalbaarheids- en wenselijkheidsstudie uit te voeren naar zo'n zorgverzekering. De conclusie van de werkgroep was toen dat we dat eigenlijk niet nodig hadden, en dat er meer valabele alternatieven waren om ervoor te zorgen dat zorgbehoevenden goed verzorgd zouden worden. Zo'n administratief log en financieel zwaarwichtig organisme was daar niet voor nodig.

We bevonden ons toen echter in een electorale periode, en hoewel het enthousiasme bij veel parlementsleden en partijen in het Vlaams Parlement niet erg groot was, was het politiek onmogelijk om het niet goed te keuren. We zouden immers niet de tijd hebben gehad aan onze kiezers uit te leggen waarom we er niet voor waren.

De volgende minister, die hier toevallig ook aanwezig is – het lijkt hier wel een zorgverzekering-reünie – heeft deze zorgverzekering ook al met weinig enthousiasme tegen heug en meug verder uitgebouwd. Ze had de ondankbare taak het allemaal in praktijk te brengen. We hebben toen dagenlang tot 's avonds laat over de zorgverzekering gediscussieerd en nagedacht met de bedoeling

Strackx

het systeem operationeel te maken zonder ons in een financieel avontuur te storten.

We wisten al in het begin van 1999, toen het eerste voorstel werd gedaan, dat Brussel een probleem zou geven. Toen we het decreet in 2000 of 2001 wijzigden, werd grondig nagedacht over een middel om het systeem in Brussel operationeel te maken zodanig dat de Brusselaars niet zouden wachten met aansluiten tot het moment dat ze zorgbehoevend zouden zijn en het systeem nodig zouden hebben. De juristen en specialisten verzekerden ons toen dat daar een dubbele sanctie voor nodig was.

In Vlaanderen leek het eenvoudig, want de mensen zijn ambtshalve aangesloten, en zijn verplicht om te betalen. Als ze niet betalen, zo verzekerde de minister ons, dan wordt een deurwaarder gestuurd. Het decreet voorziet ook in gevangenisstraffen van 8 dagen tot 3 maanden voor mensen die hun premie niet betalen. Er is ook voorzien in uitzonderingen en regularisatiemogelijkheden.

Met nu nog eens een soort amnestie in te voeren, maken we ons belachelijk. De 206.000 mensen die nog niet betaald hebben, hebben al verschillende malen een aanmaning gekregen dat ze ambtshalve aangesloten zijn en hun premie moeten betalen. Met amnestie maken we onszelf compleet ongehoofwaardig.

Brussel is echter een andere kwestie. Ik heb van in het begin aan de minister gevraagd of hier wel goed over gecommuniceerd werd, en of de Brusselaars wel op de hoogte waren van de mogelijkheden en van de bepaling dat ze er van in het begin bij moesten zijn. Mevrouw de minister, als u nu toegeeft dat er verkeerd of slecht over is gecommuniceerd met de Brusselaars, dan is een regularisatie op zijn plaats, maar als u vindt dat er goed gecommuniceerd is, dan moeten we ons ook niet belachelijk maken.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mijnheer de voorzitter, collega's, ondanks alle bedenkingen en beschouwingen, en ondanks de beperkingen van het systeem, mogen we in Vlaanderen fier zijn dat er zoiets bestaat als de zorgverzekering. Toch moeten er nog verfijningen worden doorgevoerd, en moeten er discriminaties worden weggewerkt. Dat heb ik dan

ook opgenomen in de beleidsnota, en we zullen er dus zeker nog over spreken.

De door mij geplande regularisatiemogelijkheid betreft de sanctie, bij het niet, niet tijdig of onvolledig betalen van de jaarlijkse ledenbijdrage. Zoals hier voldoende is geschetst, gaat het om een sanctie van vier maanden schorsing voor elk jaar waarvan de bijdrage niet is betaald, en om de mogelijkheden van geldboetes of zelfs gevangenisstraf.

Ik zal voorstellen dat de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op dezelfde wijze kunnen regulariseren als de inwoners van het Vlaamse Gewest, en zodoende de schorsing van vier maanden per jaar kunnen vermijden. De regularisatiemogelijkheid heeft echter geen betrekking op de periode van nu drie jaar en vanaf 2005 vijf jaar, waarin de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest onafgebroken aangesloten moeten zijn bij de Vlaamse zorgverzekering alvorens ze een eerste aanvraag tot tenlasteneming kunnen indienen

Deze maatregel vindt een argumentatie in het facultatieve karakter van de zorgverzekering voor de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het lijkt mij niet opportuun dat de maatregel wegvalt. Dit zou betekenen dat inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zonder problemen zouden kunnen aansluiten op het ogenblik van zorgbehoevendheid, terwijl inwoners van het Vlaamse Gewest verplicht gedurende jaren een bijdrage betalen om het systeem mee te financieren. Voor een inwoner van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest die zich regulariseert, zal de periode van onafgebroken aansluiting aanvragen op de datum waarop de eerste ledenbijdrage werd betaald.

De intentie om armoedeverenigingen, ziekenfondsen, OCMW's en andere organisaties in het overleg te betrekken, heeft niet alleen te maken met de regularisatie, maar eerder met de vaststelling dat veel personen die recht hebben op de zorgverzekering dat recht in de praktijk niet uitputten. Sommigen dienen nooit een aanvraag in tot erkenning als zorgbehoevende in het kader van de Vlaamse zorgverzekering. Het spreekt voor zich dat ik dit dossier zal bespreken met staatssecretaris Grouwels. We zullen de verfijning van de zorgverzekering zo efficiënt mogelijk laten verlopen.

Tot slot wil ik ingaan op het wegwerken van de bestaande discriminatie met betrekking tot de man-

Vervotte

telzorg. De verhoging van 90 tot 125 euro zal ten vroegste ingaan in 2006 en geldt voor alle personen die erkend zijn als zorgbehoevende in de Vlaamse zorgverzekering vanuit de zorgvorm 'thuiszorg en mantelzorg'. Zoals u kunt lezen in mijn beleidsnota is het mijn uitdrukkelijke bedoeling om discriminaties zo veel mogelijk weg te werken, ook voor de inwoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Ik wil er echter op wijzen dat het corrigeren van discriminaties niet enkel een principiële keuze betreft, maar ook gevolgen heeft op financieel vlak. Daarom streef ik naar een planmatige en gefaseerde aanpak, zonder de draagkracht van het systeem te overbelasten.

Wat de discriminatie in het kader van mantel- en thuiszorg betreft, worden de volgende maanden de modaliteiten en mogelijkheden tot wegwerken van de huidige discriminaties onderzocht. Wanneer ook in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de mantelzorg op een gemakkelijkere wijze in aanmerking komt voor een tenlasteneming door de Vlaamse zorgverzekering, wordt een bijzonder belangrijke discriminatie weggewerkt. Hierdoor zal de zorgverzekering voor de Brusselse Vlamingen in ruime mate aantrekkelijker worden, zeker als we refereren aan het huidige veeleer beperkte aanbod van professionele zorg. Ik zal er wel over blijven waken dat de maatregel die op termijn de bewijsvoering aan de hand van facturen zal laten vallen, geen extra toestroom van Franstalige Brusselaars in de Vlaamse zorgverzekering teweegbrengt.

De voorzitter: Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de minister, ik ben blij dat u mijn standpunt bijtreedt en dat Brusselaars ook een kans moeten krijgen om zich te laten regulariseren voor de zorgverzekering. Ik blijf zoals de heer Vanackere wel met de vraag zitten of personen die zich aanvankelijk hebben aangesloten en later niet meer betaalden, geconfronteerd worden met de wachttijd van drie jaar.

Er zijn een heleboel mensen die de informatie niet hebben gekregen door de institutionele moeilijkheden in Brussel. Ze moeten nu wel de wachttijd doorlopen omdat ze niet op de hoogte waren van het nut van de zorgverzekering.

De voorzitter: Minister Vervotte heeft het woord.

Minister Inge Vervotte: Mensen die zich al eens aansloten in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, maar dan een tijdje niet meer betaalden, zullen zich ook kunnen regulariseren, waardoor ze de wachttijd niet zullen moeten doorlopen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.38 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

